

Mál nr. 410/2020**M og
V1 vegna ábyrgðartryggingar vinnuvélar A og
V2 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B****Ágreiningur um sakarskiptingu vegna áreksturs bifreiðar og vinnuvélar 19.11.2020.****Gögn.**

Málskot mótttekið 04.12.2020 ásamt fylgiskjólum.

Bréf V1, dags. 17.12.2020 ásamt fylgigögnum 1-3.

Bréf V2, dags. 17.12.2020 ásamt fylgigagni.

Málsatvik.

Árekstur varð með bifreið B, sem M ók, og vinnuvél í eigu A, á bílaplani við Álalind 18, Kópavogi, þar sem A var við störf, hinn 19. nóvember 2020. Samkvæmt skýrslu Aðstoðar & öryggis, sem liggur fyrir nefndinni, voru atvik þau að starfsmaður A ók vinnuvélinni og var að færa pallettur fram og til baka frá byggingunni. B var ekið inn á bílaplanið þar sem hún var stöðvuð. Tjónið atvikaðist svo með þeim hætti að vinnuvélinni var bakkað frá byggingunni með hægri beygju með þeim afleiðingum að hún rakst á B. V, sem var váttryggjandi A á tjónsdegi, viðurkenndi bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu þess að 2/3 hlutum. M fellir sig ekki við þá afstöðu og telur sig ekki bera neina ábyrgð á atvikinu, hann hafi ekið inn á svæðið í þeim tilgangi að afhenda vörur, og hafi hann beðið eftir því að lyftarinn færði sig svo B kæmist að. Þegar lyftarinn hafi bakkað frá hafi verið nóg pláss til að athafna sig en hann hafi tekið krappa beygju inn í hlið B, og því hafi ökumaður hans ekki veitt umhverfi sínu næga athygli.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V1 fram að ökumaður vinnuvélarinnar beri megin sök á árekstrinum, enda hafi hann brotið gegn ákvæði 1. mgr. 20. gr. umferðarlaga nr. 77/2019 með því að aka aftur á bak án þess að ganga úr skugga um að það væri unnt án hættu eða óþæginda fyrir aðra. Hins vegar verði einnig að meta M það til sakar að hafa ekið inn á vinnusvæði án þess að huga að því að þar væri stór vinnuvél að störfum. Hefði M ekið óhikað inn á vinnusvæðið og lagt bifreið sinni aftan við vinnuvélina. Hann hefði hæglega getað forðað árekstri með því að gefa hljóðmerki til marks um staðsetningu sína eða með því að leggja í meiri fjarlægð frá vinnuvélinni. Beri hann því jafnframt nokkra sök á umræddu atviki.

V2, sem var váttryggjandi B á tjónsdegi, telur ökumann vinnuvélarinnar bera alla sök á árekstrinum. M hafi átt fullt erindi inn á svæðið vegna vöruafhendingar og hafi sýnt næga aðgæslu þegar hann ók inn á svæðið og stöðvað B til hliðar við vinnuvélina en ekki beint aftan við hana. Á stjórnanda vinnuvélarinnar hafi hvílt fortakslaus skylda til að gæta að ákvæði 1. mgr. 20. gr. umferðarlaga við akstur aftur á bak. Af myndbandi af atvikinu megí svo glöggt sá að B hafi verið kyrrstæð í aðdraganda árekstursins. Beri því að leggja alla sök á starfsmann A.

Álit:

Meðal gagna fyrir nefndinni er myndband af umræddu atviki. Þar sést hvernig lyftarinn sækir pallettur sem er svo lyft að annarri hæð byggingarinnar sem unnið er við, en þar taka aðrir starfsmenn við því sem á þeim er. Meðan á þeirri affermingu stendur, og lyftarinn er eðli máls samkvæmt kyrrstæður, ekur B inn á vinnusvæðið. B er svo lagt til hliðar aftan við lyftarann sem er kyrrstæður skáhallt framan við bygginguna. Af myndbandinu má jafnframt greina að svigrúm hefði verið fyrir ökumann lyftarans að bakka úr stæði sínu hefði hann ekki lagt á tækið og beygt til hægri, og þá rekist á B. Verður þannig að telja að ökumaður lyftarans hefði veitt B athygli hefði hann litið til hliðar við akstur sinn aftur á bak. Verður að telja að hann hafi brotið gegn ákvæði 1. mgr. 20. gr. umferðarlaga en þar kemur fram að áður en ökumaður snýr ökutæki eða ekur því aftur á bak skuli hann ganga úr skugga um að það sé unnt án þess að það skapi hættu eða óþægindi fyrir aðra. Sú skylda hvílir jafnt á ökumönnum þó um sé að ræða akstur á vinnusvæði. Kemur þá til skoðunar hvort ökumaður B beri hluta sakar á umræddum

árekstri. Verður að miða við að B hafi átt erindi inn á umrætt vinnusvæði vegna vöruafhendingar. Þá verður jafnframt að líta til þess að vinnuvélin var kyrrstæð þegar B ók inn á svæðið og staðnæmdist og verður ekki byggt á því að B hafi getað séð það fyrir að henni yrði í framhaldinu ekið aftur á bak með hægri beygju. Enn fremur liggur ekki fyrir að önnur svæði innan vinnusvæðisins hafi verið sérstaklega ætluð fyrir vöruafhendingar og að því hafi verið óforsvaranlegt að stöðva B á þessum stað. Eru því samkvæmt framansögðu ekki efni til að leggja hluta sakar á B og á M því rétt til óskertra bóta úr ábyrgðartryggingu A vegna árekstursins.

Niðurstaða.

Ökumaður vinnuvélar í eigu A, ber alla sök á umræddum árekstri.

Reykjavík 19. janúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.